

[Aksel Larsen.]

Forudsætningerne for Loven og de Sætsler, der er en Følge af Loven, er bortfaldet paa Grund af de stigende Priser, og man burde gaa til en generel Forhøjelse af Understøttelsen over hele Linien. Men det er under alle Omstændigheder nødvendigt, at man tager Hensyn til Tilstanden og nu i December Maaned 1935 yder en kontant Vinterhjælp til de arbejdsløse.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen siger, at Forslaget herom er overflødig, og anfører to Grunde derfor. Da det ærede Medlem kun brugte Halvdelen af sin Taletid, kan jeg ikke tænke mig andet, end at han maa have anført alle de Grunde, som han og hans Parti kan finde mod vort Forslag, for ellers havde han vel benyttet Tiden til at opregne nogle bedre. Den første Grund, sagde det ærede Medlem, er den, at Socialministerens Forslag hjælper alle dem, der har opbrugt deres ordinære Hjælp. Dette er altsaa kun rigtigt med en vis Modifikation; men bortset herfra afhjælper det ikke den Nød, der er blandt de arbejdsløse, ruster dem ikke bedre til at møde Vinteren. Dernæst siger det ærede Medlem, at man kan ikke tiltræde Forslaget, fordi det vil bevirke, at de, der er blevet arbejdsløse efter den 2. September, ikke vil kunne faa denne Vinterhjælp. Ja, det bliver jo nu ikke den 2. September, eftersom man trækker det ud med Lovens Ikrafttræden, og der staar udtrykkeligt, at de skal have været arbejdsløse i 3 Maaneder; men dernæst kan det vel ikke betyde, at Loven bliver mindre gavnlig for dem, den kommer til at hjælpe, og endelig, hvis det ærede Medlem kun har denne ene Anke mod Loven, saa bliver vi nok enige, og saa forventer jeg med Sikkerhed, at det ærede Medlem vil sørge for i Udvalget, som det ærede Medlem bliver Medlem af, at stille et Ændringsforslag om, at Vinterhjælp skal udbetales til samtlige arbejdsløse, uanset hvor kort eller hvor længe de har været arbejdsløse, og jeg lover paa Forhaand, at vi skal stemme for et saadant Forslag.

Hermed mener jeg, at det ærede Medlems Betænkkeligheder ved Loven er bragt ud af Verden, og jeg formoder, at hvis han tager Ordet i anden Omgang, vil han give Udtryk for, at han nu er villig til at støtte Lovforslagets Gennemførelse her i Tinget. Det er ogsaa i allerhøjeste Grad paakrævet.

Efter de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der synes at være anerkendt som en Art fælles Ordfører for Venstres og de Konservatives Synspunkter; eftersom det ærede Med-

lem Hr. Christmas Møller paa Forhaand erklærer, at mellem de to Partier vil der sikkert ingen Uenighed være i denne Sag, vil man afvise vore Forslag med den ene Motivering, at naar Regeringen og Regeringspartierne ikke kan tiltræde dem, ser man ingen Grund til at beskæftige sig med dem. Det kan nu ikke fritage de Herrer for at beskæftige sig med dem, og det kan ikke fritage dem for at tage Stilling eller for paa de Pladser, hvor det bliver muligt at kræve de Herrer til Regnskab, at staa til Regnskab for deres Stillingtagen. Men det er naturligvis forstaaeligt, at man fra det Hold siger: Naar Regeringen paa Forhaand erklærer, at den ikke vil hjælpe de arbejdsløse, saaledes som her er foreslaaet, har vi, der er Modstandere af ordentlig Hjælp til de arbejdsløse, ingen Grund til at bekymre os derom.

Det er givet, at hvis Regeringspartierne vil støtte Vinterhjælpsforslaget, bliver det en meget vanskelig og farlig Historie for de Partier, der har Flertallet i Landstinget, at modsætte sig Vinterhjælpens Gennemførelse, og det er ogsaa givet, at skulde en saadan Situation alligevel indtræffe, findes der endnu Midler, hvorved man kan bringe ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og hans Parti til alvorligere Eftertanke over Problemerne, end det hidtil har været Tilfældet, og saa skulde jeg tro, at Vejen til Vinterhjælpens Gennemførelse ikke er spærret.

Venstre og Konservative mødes i et fælles Krav om, at alle disse Sager behandles under eet, ikke om, at de her foreliggende Lovforslag maa behandles under eet, men at de skal behandles under eet med Overvejelse af alle Problemer vedrørende Arbejdsløshedslovgivningen; der skal være System i Tingene, og vi maa tage det alt sammen sammen. Det er meget uheldigt, at man kræver System i Tingene paa den Maade, at man med sit Systemkrav kun ønsker at forsinke og sabotere Hjælpeforanstaltninger, som er øjeblikkelig paakrævede, ved at drage dem ind i Forhandlinger om andre Ting, Forhandlinger, om hvilke man ved, at de ikke kan tilendebringes inden for en rimelig Tidsfrist.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvornaar man fra den Side har stillet det Krav, naar det drejede sig om et eller andet vedrørende Landbruget. Har man f. Eks. ved Kornloven, der fordyrede Rugbrødet — jeg tror med 16 pCt. — sagt: Nej, vi kan ikke gennemføre Kornloven, vi maa forlange, at